

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina, na neverejnom zasadnutí konanom 6. júna 2017 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **J. S. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ a § 140 písm. a/ Tr. zák. a iné, o sťažnostiach obžalovaných J. S., M. R., I. H. a J. H. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 30. mája 2017, sp. zn. BB – 4 T 13/2017, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. por. uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 30. mája 2017, sp. zn. BB – 4 T 13/2017, **sa z r u š u j e** vo vzťahu k obžalovaným M. R., I. H. a J. H. a podľa § 79 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaní **M. R.**, nar. X., **I. H.**, nar. X., a **J. H.**, nar. X., **p r e p ú š ť a j ú z väzby na slobodu**, ako aj vo vzťahu k obžalovanému J. S., pokiaľ ide o dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

II. Podľa § 72 ods. 1 písm. c/, § 79 ods. 2 s poukazom na § 238 ods. 3 Tr. por. obžalovaný **J. S.**, nar. X. v P., trvale bytom L. C. X., Z., t. č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica,

sa p o n e c h á v a vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 72 ods. 1 písm. b/, § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. per analogiam s poukazom na čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd **písomný sľub obžalovaného J. S. na nahradenie väzby sa n e p r i j í m a .**

Podľa § 72 ods. 1 písm. b/, § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. per analogiam s poukazom na čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd **väzbu obžalovaného J. S. dohľadom probačného a mediačného úradníka n e n a h r á d z a .**

Podľa § 72 ods. 1 písm. b/, § 82 ods. 1 Tr. por. väzbu obžalovaného J. S. **uložením primeraných povinností a obmedzení n e n a h r á d z a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, rozhodol tak, že podľa § 72 ods. 1 písm. e/, v zmysle § 79 ods. 2, s poukazom na § 238 ods. 3 Tr. por. obžalovaných J. S., M. R., I. H. a J. H. ponechal vo väzbe (I.) a zároveň podľa § 72 ods. 1 písm. b/, § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. per analogiam s poukazom na čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd písomné sľuby obžalovaných J. S. a M. R. na nahradenie väzby neprijal (II.), podľa § 72 ods. 1 písm. b/, § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. per analogiam s poukazom na čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd väzbu obžalovaných J. S., M. R., I. H. a J. H. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil (III.) a podľa § 72 ods. 1 písm. b/, § 82 ods. 1 Tr. por. väzbu obžalovaných J. S., M. R., I. H. a J. H. uložením primeraných povinností a obmedzení nenahradil (IV.).

Proti tomuto uzneseniu podali všetci obžalovaní včas do zápisnice na verejnom zasadnutí o predbežnom prejednaní obžaloby a rozhodnutí o ďalšom trvaní väzby dňa 30. mája 2017 sťažnosti proti výrokom, ktoré sa ich týkali.

Obžalovaný J. S. v písomnom odôvodnení sťažnosti podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Rastislava Urbániho, LL.M. súdu prvého stupňa vytkol, že sa v napadnutom rozhodnutí obmedzil len na všeobecné konštatovanie o existencii dôvodného podozrenia, že obžalovaný J. S. sa dopustil skutku, pričom však oprávnenosť takéhoto podozrenia musí byť potvrdená obsahom vykonaných dôkazných prostriedkov, čo v prejednávanej veci nebolo splnené, keďže ani jeden

z vykonaných dôkazov hodnoverne neoznačil ako páchatel'a skutku práve obžalovaného. Celé konanie sa podľa neho vedie na základe nepriamych dôkazov, predovšetkým výpovedí J. a P. H., ktoré podstatné skutočnosti nevnímali vlastnými zmyslami, ale len sprostredkované. V ďalšom sťažovateľ podrobne poukazuje na obsah vykonaných dôkazov a ich dôkaznú hodnotu so záverom, že dosiaľ vykonané úkony nijako neposilnili dôvodnosť vedenia celého trestného konania, práve naopak. V konaní podľa neho nedošlo k produkovaniu dôkazných prostriedkov takého obsahu, ktoré by mali za následok zmenu dôkaznej situácie, a s tým následne spojenú možnosť ďalšieho predĺženia lehoty trvania väzby. Z písomného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia navyše nie je možné určiť, o aké konkrétne skutočnosti súd oprel svoje rozhodnutie o oprávnenosti ďalšie trvania preventívnej a kolúznej väzby. Odôvodnenie obsahuje len akési striktné formálne vymedzenie dôvodov bez ich aplikácie na skutkové okolnosti prípadu obžalovaného J. S.. Pokiaľ ide o dôvody kolúznej väzby, v súčasnej fáze trestného stíhania je nelogické sa zaoberať údajnou obavou z ovplyvňovania svedkov, keďže vec bola náležite objasnená. Dôvody preventívnej väzby môžu existovať len po určitú dobu a nie je možné sa na obavu z pokračovania v trestnej činnosti odvolávať po celú dobu konania. Nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia došlo k porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené a obžalovaný bol prepustený na slobodu, alternatívne aby bola jeho väzba nahradená sľubom alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Obžalovaná M. R. v písomnom odôvodnení sťažnosti prostredníctvom obhajkyne Mgr. Kataríny Pastorkovej uviedla, že obava z možného ovplyvňovania svedkov, spoluobvinených, či iného kolúzneho konania obžalovanej nie je už reálne hroziaca, ale je len v hypotetickej rovine, čo v zmysle nálezů Ústavného súdu ČR č. 19/29 Zbierky, sp. zn. II. ÚS 599/2001, na trvanie kolúzneho dôvodu väzby nepostačuje. Ku konkrétnym skutočnostiam zakladajúcim dôvody väzby uviedla, že SIM karta a pamäťová karta, ktoré mala mať pri sebe pri prehliadke osobných vecí, boli podľa správy ÚVV Bratislava z 13. februára 2017 nájdené v intendačnom sklade v mobilných telefónoch a tieto neboli zapísané v zozname osobných vecí, preto obžalovaná nemohla mať pri sebe žiadnu neoprávnene držanú vec. Rovnako z komunikácie medzi ňou a svedkom L. podľa nej nevyplývala žiadna obava z marenia vyšetrovania z jej strany. Pokiaľ išlo o hádky, ktorých svedkami mali byť P. a J. H., toto boli len ich domnienky, pričom nemožno vylúčiť ich účelovosť v prospech obžalovaného H.. V ďalšom sa obžalovaná

vyjadrovala ku skutkovým okolnostiam a k vykonaným dôkazom so záverom, že u nej absentuje motív konania. Žila usporiadaným spôsobom života, má trojročnú dcéru, ktorá musela byť zverená do náhradnej starostlivosti. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ju z väzby na slobodu, prípadne ju nahradil písomným sľubom obžalovanej, dohľadom mediačného a probačného úradníka za uloženia primeraných povinností a obmedzení.

Obžalovaná I. H. v písomnom odôvodnení sťažnosti podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Mgr. Ivany Švarcovej uviedla, že v jej prípade neboli preukázané kvalifikované poznatky o naplnení kolúzneho konania ani konania spojeného s možným pokračovaním v trestnej činnosti, keďže je osobou netrestanou, bez preukázanej závislosti od užívania omamných či psychotropných látok. Priznala sa výlučne k hre na hracích automatoch, táto okolnosť však nemôže stačiť na preukázanie viny a obmedzenie osobnej slobody. Rovnako poukázala na výnimočnosť inštitútu predlžovania lehoty väzby, ktorú akcentoval už sudca pre prípravné konanie v prejednávanvej veci uznesením z 20. februára 2017, sp. zn. 3 Tp 21/2016, keď pre ďalšie trvanie väzby musia byť preukázané vážne dôvody, ktoré v jej prípade absentujú, resp. sú založené len na predpokladoch, nie na verifikovaných a preukázaných skutočnostiach. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ju z väzby na slobodu, prípadne ju nahradil dohľadom mediačného a probačného úradníka za uloženia primeraných povinností a obmedzení.

Obžalovaný J. H. sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Vlkolinského s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej opodstatnenosť kolúznej väzby je daná najmä v začiatkoch trestného stíhania, pričom konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi obavu z možného väzobného následku sa rozumejú len také skutočnosti, ktoré reálne odôvodňujú takúto obavu a nepostačuje len akési hmlisté, neisté a konkrétnymi skutočnosťami dostatočne neodôvodnené podozrenie z následku predpokladaného ustanovením § 71 ods. 1 Tr. por., pretože by to viedlo k neodôvodneným zásahom do Ústavou SR zaručenej osobnej slobody. Takéto konkrétne skutočnosti v prípade obžalovaného preukázané neboli. Skutočnosti, ktoré u neho postačovali na vzatie do väzby, nemôžu byť v súčasnosti postačujúce, keďže neexistuje dôkaz o tom, že by obžalovaný nejakým spôsobom maril vyšetrowanie alebo ovplyvňoval svedkov či spoluobžalovaných. Preto táto hrozba nie je reálna, je len v hypotetickej rovine,

čo na trvanie kolúzneho dôvodu väzby nepostačuje. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil obžalovaného z väzby na slobodu.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR sa k podaným sťažnostiam nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd nadriadený [§ 72 ods. 2 (veta štvrtá) Tr. por.] po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu je prípustná [§ 83 (veta prvá) Tr. por.], bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§ 187 ods. 1 Tr. por.).

Na podklade podanej sťažnosti najvyšší súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosti obžalovaných M. R., I. H. a J. H. sú v plnom rozsahu dôvodné a sťažnosť obžalovaného J. S. je dôvodná sčasti, a to vo vzťahu k väzobnému dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal 10. mája 2017 na Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, obžalobu č. k. VII/1 Gv 97/16/1000-139 na J. S. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/, § 140 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a v druhom bode obžaloby aj pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., u obžalovanej M. R. pre účastníctvo vo forme organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a/ k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. f/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., u obžalovanej I. H. pre účastníctvo vo forme návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b/ k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. f/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a u obžalovaného J. H. pre účastníctvo vo forme objednávateľstva podľa § 21 ods. 1 písm. c/ k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. f/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., na skutkovom základe, ako je uvedený v predmetnej obžalobe. Vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie.

Obžalovaní J. S., M. R., I. H. a J. H. boli vzatí do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie z 12. augusta 2016, sp. zn. 3 Tp 21/2016, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 23. augusta 2016, sp. zn. 4 Tost 30/2016, a to pre skutok úkladnej vraždy z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a obžalovaní J. S. a I. H. aj z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Väzba začala u všetkých obžalovaných plynúť 10. augusta 2016 a obžalovaní ju vykonávajú v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Uznesením sudcu pre prípravné konanie z 20. februára 2017, sp. zn. 3 Tp 21/2016, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 2. marca 2017, sp. zn. 5 Tost 6/2017, bola všetkým štyrom obžalovaným lehota trvania väzby právoplatne predĺžená až do 10. júna 2017.

Po podaní obžaloby, v rámci jej predbežného preskúmania vrátane trvania dôvodov väzby, prvostupňový súd po výsluchu obžalovaných dospel k záveru, že dôvody väzby tak, ako boli pôvodne vymedzené, trvajú. Svoj záver odôvodnil tým, že dôvod kolúznej väzby je u obžalovaných daný vzhľadom na ich vzájomné rodinné, citové a osobné vzťahy, ako aj na spôsob, akým úkladnú vraždu mali vykonať. Dôvod preventívnej väzby je podľa neho daný tým, že obžalovaný J. S. bol v minulosti dvakrát súdne trestaný a ide o osobu, ktorá má byť drogovu závislá, pričom 25. októbra 2016 mu bolo vznesené obvinenie pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaná I. H. mala mať finančné problémy a podľa svedeckých výpovedí je taktiež závislá na drogách, resp. hracích automatoch.

Tento záver súdu prvého stupňa vo vzťahu k väzobnému dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. u všetkých obžalovaných a vo vzťahu k väzobnému dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obžalovanej I. H. nezodpovedá stavu veci.

Podľa čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mať objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 79 ods. 1 Tr. por. ak pominie dôvod väzby, dôvod na jej ďalšie trvanie alebo uplynutie lehota uvedená v § 76 ods. 6 alebo 7 alebo § 78, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom rozhodne prokurátor.

Sťažnostný súd opakuje, že väzba je v podmienkach právneho štátu, ktorého základným atribútom je *inter alia* i dôsledné dodržiavanie právnych predpisov (panstvo práva) a garancia základných ľudských práv a slobôd, tak vážnym zásahom do práva na osobnú slobodu ako základného ľudského práva, že tento zásah je v každom štádiu jeho trvania neustále potrebné podrobovať skúške zákonnosti, odôvodnenosti a predovšetkým nevyhnutnosti, ktorá je kvalitatívnym limitom trvania väzby (II. ÚS 55/1998). Inštitút väzby má subsidiárny charakter vo vzťahu k iným vhodným opatreniam, ktoré zabezpečujú jej účel, a má byť len krajným, resp. nevyhnutným a zároveň primeraným prostriedkom na dosiahnutie jej legitímneho cieľa. Pri bilancii medzi právom na osobnú slobodu a záujmami orgánov činných v trestnom konaní má totiž právo na osobnú slobodu vždy prednosť a pokračujúce zadržanie (väzba) môže byť opodstatnené len za predpokladu, že sú tu konkrétne okolnosti, ktoré naznačujú reálnu existenciu dôvodov verejného záujmu, ktoré prevážia nad pravidlom rešpektu k ľudskej slobode (rozsudok Veľkej komory z 26. marca 2000, rozsudok ESLP vo veci Kudła proti Poľsku). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva niekoľkokrát zaujal stanovisko, že v zmysle čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru samotná existencia a trvanie podozrenia

a ani závažnosť obvinenia po určitom čase nestačí na odôvodnenie ďalšieho trvania väzby, resp. udržateľnosť naplnenia jej dôvodov (rozsudok vo veci Lettelier proti Francúzsku).

Účelom kolúznei väzby je zabrániť tomu, aby došlo k nežiaducemu ovplyvňovaniu výsledkov trestného konania pôsobením obvineného (obvinených) na určité subjekty, ktoré na trestné konanie vplyv majú (svedkovia, znalci, spoluobvinení), resp. zabrániť inej forme marenia objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie, napríklad falšovaním a pozmeňovaním listinných dôkazov, odstraňovaním vecných dôkazov a podobne. Za skutočnosti závažné pre trestné stíhanie sú pritom také skutočnosti, ktoré majú podstatný význam, najmä z hľadiska posúdenia viny, trestu alebo výroku o náhrade škody. Marenie menej závažných skutočností nezakladá dôvod väzby.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že vec je v štádiu ukončeného prípravného konania a výsluchy, prípadne konfrontácie, ktoré za účelom dostatočného objasnenia skutkov bolo potrebné realizovať, boli riadne vykonané, zopakované a zadokumentované. Vo veci boli zhromaždené dôkazné prostriedky v rozsahu potrebnom pre podanie obžaloby, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by svedkovia alebo iné subjekty boli nejakým spôsobom zo strany obžalovaných ovplyvňovaní, resp. nebolo preukázané, že by obžalovaní vyvíjali akúkoľvek inú činnosť smerujúcu k mareniu objasňovania závažných skutočností v tomto trestnom konaní v zmysle uvedeného. V tomto štádiu konania preto vzájomné vzťahy, ktoré medzi obžalovanými existujú a o ktoré súd prvého stupňa opiera svoju argumentáciu, sami o sebe nemôžu byť dôvodom väzby, pokiaľ nemajú vplyv na konanie obžalovaných smerujúce k naplneniu väzobných dôvodov. Takéto konanie obžalovaných J. S., M. R., I. H. ani J. H. sa nepreukázalo. Uvedené skutočnosti sťažnostný súd vedú k záveru, že dôvodnosť väzobného stíhania obžalovaných z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je znížená natoľko, že pri teste nevyhnutnosti, primeranosti a odôvodnenosti nemôže obstať. Všeobecné tvrdenia o hrozbách spojených s prepustením obžalovaných na slobodu bez ich bližšej konkretizácie a určitosti vo vzťahu k ich správaniu v súčasnom štádiu konania už nemôžu byť dostatočné a z hľadiska dodržiavania ústavnosti sú ako dôvod väzby neprípustné (I. ÚS 250/2014). Najvyšší súd tiež poukazuje na ustálenú judikatúru v tejto oblasti, podľa ktorej ani samotné podanie obžaloby, či skutočnosť, že v priebehu konania majú byť vykonané ďalšie úkony, alebo to, že obžalovaný popiera spáchanie skutku, nie sú na ďalšie držanie obžalovaného vo väzbe postačujúce (m. m. 2 Ntv 97/92, I. ÚS 6/02). Najvyšší súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci neexistuje dostatok podkladov, na ktorých by v rovine

rozumnej istoty bola založená dôvodnosť kolúznej väzby obžalovaných. V predmetnej veci boli síce splnené formálne podmienky väzby a tiež materiálne podmienky čo do dôvodnosti trestného stíhania, avšak je podstatne oslabený (až absentuje) posledný materiálny znak väzby, a to dôvodná obava z konania páchatel'a zakladajúca dôvody pre kolúznu väzbu.

Pokiaľ ide o existenciu dôvodu preventívnej väzby (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) u obžalovanej I. H., najvyšší súd rovnako dospel k záveru, že tento v súčasnom štádiu trestného konania nie je naplnený, resp. nepretrváva. Obžalovaná strávila vo väzbe desať mesiacov, jej vzťahy a väzby s prostredím a osobami, s ktorými prichádzala do kontaktu v súvislosti s jej údajnou závislosťou na omamných a psychotropných látkach či hracích automatoch, sú minimálne oslabené, pričom treba podotknúť, že aj jednotlivé svedecké výpovede, ktoré majú preukazovať uvedené skutočnosti, budú ďalej predmetom hodnotenia súdom z hľadiska ich dôkazného významu. Navyše obžalovaná je trestne stíhaná pre účasť vo forme návodu k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy, ktorý bol dokonaný, a v súvislosti s užívaním alebo držaním omamných či psychotropných látok nebolo voči nej vznesené žiadne obvinenie. V minulosti súdne trestaná nebola. Pokiaľ ide o údajné finančné problémy obžalovanej, tieto sami o sebe nemôžu byť dôvodom pre ďalšie trvanie preventívnej väzby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia pod bodom I., teda obžalovaných M. R., I. H. a J. H., pri absencii ďalšieho trvania väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a u obžalovanej I. H. aj väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., za súčasného zrušenia napadnutého rozhodnutia v tejto časti, prepustil z väzby na slobodu. U obžalovaného J. S. napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k väzobným dôvodom podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil.

Pokiaľ ide o ďalšie trvanie dôvodov preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obžalovaného J. S., sťažnostný súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa a konštatuje, že tieto dôvody (pri súčasnej existencii formálnych a materiálnych podmienok väzby čo do dôvodnosti trestného stíhania, ktoré boli vo veci riadne ustálené už predchádzajúcimi rozhodnutiami o väzbe v prejednávanej veci) naďalej trvajú. Z obsahu spisu je zrejmé, že obžalovaný bol dvakrát súdne trestaný, naposledy v roku 2015 pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pričom z obsahu skutku, ktorý spáchal,

je nepochybné, že previedol na seba vec, ktorá bola získaná trestným činom majetkovej povahy. Súдне trestaný bol aj pre trestný čin falšovania úradnej listiny a zvlášť chránených listín, na území Rakúskej republiky. Obvinenie pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. mu bolo vznesené 25. októbra 2016 a z doterajšieho dokazovania vyplýva, že je konzumentom takýchto látok, pričom k drogovej trestnej činnosti sa sám priznal. Obžalovaný je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody, ktorých sa mal dopustiť za finančnú odmenu. Najvyšší súd preto dospel k záveru, že v prejednávanej veci existuje dostatok konkrétnych podkladov, na ktorých je v rovine rozumnej (nie absolútnej) istoty založená dôvodnosť väzby obžalovaného J. S. podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda existencia obavy, že v trestnej činnosti rovnakého či obdobného charakteru bude pokračovať, a táto obava aj v tomto štádiu konania pretrváva a nebola rozptýlená natoľko, aby bolo možné obžalovaného prepustiť z väzby na slobodu.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky obžalovaného, ktoré smerovali proti nedostatočnému odôvodneniu napadnutého rozhodnutia, tieto nie sú opodstatnené. Dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku v prejednávanej veci vyplýva predovšetkým z výpovedí J. a P. H., rovnako ako z výpovede obžalovaného J. H., ktoré potvrdzujú aj zadovážené obrazovo – zvukové záznamy. V tejto súvislosti treba skonštatovať, že dôvodnosť podozrenia sa v priebehu doterajšieho konania vykonanými dôkazmi skôr posilňovala. Pokiaľ ide o hodnotenie vierohodnosti jednotlivých výpovedí či použiteľnosti ostatných dôkazných prostriedkov, tieto budú predmetom ďalšieho konania v merite veci. V štádiu rozhodovania o väzbe je súd povinný prihliadať predovšetkým na dôvodnosť obavy z konania väzobne stíhanej osoby, pričom nie je oprávnený vo veci vyslovovať hodnotiace závery vo vzťahu k meritorným otázkam.

Rovnako záver súdu prvého stupňa, že vo vzťahu k tomuto obžalovanému nie sú splnené zákonné podmienky na nahradenie väzby iným, miernejším prostriedkom (sľub, dohľad, primerané povinnosti a obmedzenia), ktorý by neznamenal tak výrazný zásah do jeho práva na osobnú slobodu, považuje sťažnostný súd za zákonný a správny. Obvinený je trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin, pri ktorom je možné tieto náhradné inštitúty väzby prijať len vtedy, keď to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu (§ 80 ods. 2 Tr. por.), čo v prípade obžalovaného J. S. s ohľadom na jeho osobu a povahu prejednávanej veci nie je

dané. Pokiaľ ide o ďalšie inštitúty nahrádzajúce väzbu (záruka a peňažná záruka), tieto v prejednávanej veci neboli ani navrhnuté.

Na podklade uvedených dôvodov sťažnostný súd výrokom II. ponechal obžalovaného J. S. vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. júna 2017

JUDr. Pavol F a r k a š , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová